

Jézus harmadik levelét Jánoson keresztül a pergamoni gyülekezetnek küldi. Sorozatunkban a Jelenések könyvében található 7 levelet vesszük sorra. Milyennek kell lennie egy gyülekezetnek Jézus szerint? Különösen is fontos ez a mai vasárnapon, hiszen a Reformáció ünnepéhez közeledünk, ami a 495. évfordulót jelenti már. Reformátor elődeink vallották, hogy az egyház megújulása csakis a gyülekezetek megújulása által lehetséges. Ezért különösen is fontos az, hogy a mai istentiszteleten arra figyeljünk, amit nekünk Isten üzeni szeretne ezen a levélen keresztül. Az Igét hallgató gyülekezetnek nagy felelőssége van: Isten szeretne bennünket átformálni, azaz reformálni. Ne keményítsük meg a szívünket, hanem engedelmesen hallgassunk Istenre, aki tanítani, vezetni és formálni akar bennünket.

Pergamon egy 150.000 főt számláló kis ázsiai város volt, rendkívül fontos szerepet töltött be katonai, politikai és vallási szempontból. Itt volt található egy Athénhoz hasonló Akropolisz, amely komoly bázisa volt a római hadseregnek. Ebben a fellegvárban volt a Zeusz oltára, egy templom, amely Traianus császárnak szenteltek, egy hatalmas könyvtár, amely 200.000 kötetével az akkori világ második legnagyobb könyvtára volt. A város istene a gyógyítás istene Aszklépiosz volt. Jelképe a botra tekeredő kígyó, ugyanis a papok kígyók „segítségével” gyógyították a betegeket. A város tehát kiemelt hely volt vallási, kulturális és stratégiai-katonai szempontból. Nem véletlen az, hogy Jézus levelében ezt a várost a Sátán trónjának nevezi. A keresztyéneknek rendkívüli nehézségeket kellett kiállniuk ahhoz, hogy hitükben megmaradjanak. Ezt mutatja az, hogy a gyülekezet „lelkésze”, püspöke Antipász mártírhalált halt hitéért. A hagyomány szerint az imádsága olyan erővel hatott a városra, hogy Aszklépiosz isten papjai nem tudtak már gyógyítani a démoni erők segítségével és álmukban megtudták azt, hogy ez Antipász imádságai miatt van. Ezért feljelentették a római helytartónak, aki halálra ítélte őt, mivel nem mutatott be áldozatot a császárnak és ezzel nem vallotta őt úrnak és istennek. Zeusz oltarán égették meg egy bronz bikában. Antipász hű maradt a halálig és nem tagadta meg Jézus Krisztust az egyetlen Istent.

A gyülekezet is kitartott a hitben, ezért dicsérte meg a gyülekezetet a feltámadott Krisztus. Ez a gyülekezet dicséretet kap hitéért. A nehéz körülmények idején, a szenvedés és üldöztetés közepette is hűek maradtak Jézushoz. Egyáltalán nem volt könnyű hívő emberként megmaradni Pergamomban. Ma sokan hoznak fel kifogásokat: nehéz ma hívőnek lenni a családban, a munkahelyen. Szerintem akkor sokkal nehezebb volt! Mégis ez a gyülekezet kitartott a hitben és hűséges maradt Megváltójához, Krisztushoz. Testvérek ez bátorítson bennünket is! Vegyünk példát róluk és ne adjuk fel a küzdelmet. Voltak mártírok a reformátorok között is, akik hitükért vállaltak börtönt, szenvedést és halált is. Legyünk méltó követőik, akik követjük hitüket és példájukat és nem tagadjuk meg Jézust a családban vagy a munkahelyünkön akár csak hallgatásunkkal is.

A levél így kezdődik: Ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van. Ez nem János levele, hanem Jézusé, hiszen Ő a feladója a levélnek. Ezért hangzik el minden levél végén az a mondat: „akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!” Jézus és a Lélek egyek. A Szentháromság egy, örök Isten üzen a gyülekezetnek. Fontos ezt meglátnunk Testvérek, akik igehallgatók vagyunk. Pál apostol a thesszalonikai gyülekezetet megdicséri, mivel az általuk hirdetett emberi beszédet, Isten beszédeként fogadták be, mint ahogy az is. (1 Thessz. 2:13) Én is azért állok fel a szószékre, mert Istennek tetszett az, hogy az „igehirdetés bolondsága” által üdvözítse a hívőket. (1 Kor. 1:21) Mert hiszem azt, hogy Isten az Ő Igéje által hív életre ma is embereket. A Testvérek pedig azért jönnek el vasárnapról vasárnapra a templomba, mert hiszik, hogy az igehirdetés által maga Isten szeretne beszélni velünk. Remélem, hogy tényleg ezért vagyunk itt mindannyian.

Ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van. A kardot mindenki ismerte Pergamomban. Az ott szállásozó római hadsereg jelképezte a hatalmat, az uralmat. Akinél a kard, azé a hatalom. Az élet és halál ura. Jézus minden levelében olyan képet használt, amit a gyülekezet könnyen megértett és tudta is alkalmazni. Jézus bemutatkozása a levél elején arról biztosítja a pergamoni gyülekezetet, hogy Ő tartja kezében a kardot. Övé a hatalom és az Ő kezében van az élet és halál. Ez hatalmas biztatást jelentett a hívőknek és igazi vigasztalást az üldöztetés közepette. Jézus Krisztus nagyobb minden földi uralkodónál, császárnál és királynál, sőt még a Sátánál is! Milyen jó ezt tudni ma is, és ebben a hitben élni. Neki adatott minden hatalom mennyen és földön, az Ő királysága örök királyság, országa örökkévaló ország és uralma nemzedékről nemzedékre megmarad. Imádjuk Őt, hódoljunk neki és boruljunk le Őelőtte.

A gyülekezet dicséretet kap Jézustól azért, mert kitartott a hitében, mert nem tagadta meg Őt még a nehéz időkben sem. Örömteli dolog dicséretet kapni Jézustól. Vajon mi is ezt a dicséretet kapjuk Jézustól? Ez a gyülekezet azonban nemcsak dicséretet kap, hanem panasz is elhangzik Jézus szájából. Milyen gyengéd Jézus az ítéletben is. Amikor elmondja a gyülekezetnek a panaszát, akkor ezt mondja: „de egy kevés panaszom van ellened.” Kevés panasszal illeti a gyülekezetet. Jézus először megdicséri a gyülekezetet, majd egy kevés panaszt is mond nekik. Az igazi lelkigondozó Jézus, aki tud dicsérni, de gyengéden elmondja a panaszát is. Vajon mi hogy vagyunk ezzel? Mivel kezdjük, mit látunk meg először a másokban? A dicséretes dolgokat vagy csak a rosszat és a hibát? Ebben is legyünk Jézus követői, aki dicsér majd kevés panasszal illeti a gyülekezetet. Jézus gyengéd és igazságos. Nem kegyetlen, de mégse söpri szőnyeg alá a problémákat. Kevés panasz...itt látszik meg

az, hogy milyen óriási kontraszt van Jézus és miközöttünk. Nekem az itt leírt panasz egyáltalán nem tűnik „kevésnek”...lássuk be és bűnbánattal ismerjük el azt, hogy mi sokszor keményebbek vagyunk még Jézusnál is...aki pedig kezében tartja a kétélű éles kardot is...

A hitben kitartó gyülekezetben bizony gondok voltak. És Jézus nem tudott elmenni emellett, hanem segíteni akart a gyülekezeten. Voltak bizony olyan gyülekezeti tagok, akik kétfelé sántikáltak. Elmentek a gyülekezetbe, de még a régi életüket is folytatták. Részt vettek a bálványáldozati lakomákon és kultikus szexuális tisztátalanságban éltek. Ez volt a nikolaiták tanítása. Eredetükről nem sokat tudunk, a Biblia máshol ezekről nem beszél. Bálámmal kapcsolatban említi, ezért következtethetünk arra, hogy Bálám tanításáról van szó. Miután nem tudta megátkozni Izráelt Bálám, akit Bálák, Móáb királya bérelt fel, egy tanácsot adott Báláknak. Bálám azt tanácsolta, hogy küldjön át szép nőket a táborba, akik majd elcsábítják a férfiakat a pogány bálványáldozati lakomákra. Az átok nem foghatott a népen, de ez a tanács működött. Izráel népe kezdett eltávolodni Istentől szép lassan, de annál biztosabban. A nép szíve elfordult Istentől, és más istenekhez folyamodtak. És ez a lényege ennek a tévtanításnak ma is. Az ember szíve megosztottá válik. Egy kicsi az Úrnak, és egy kicsit úgy, ahogy én akarom. Járok templomba, de a magánéletemet úgy élem, ahogy akarom. Ez a tévtanítás sajnos ma is felüti a fejét a gyülekezetekben. A kétfelé sántikálás, a megosztott szív problémája. A gyülekezetek nem sokban különböznek már a világtól, egyre több mindent eltanulnak a világtól és már észre se veszik, hogy elfordultak Istentől. Nincs egy határozott különbség...bizony református egyházunk is reformációra szorul. Miben különbözik egy református házasság a világitól? Mítől más egy keresztyén család, mint egy nem keresztyén? Vajon a pénzügyeink mennyiben különböznek attól, ahogy azt a nagyvilágban szokták? A beszédünk? A munkánk? A gyereknevelésünk? Közösségeink működése? Emberi kapcsolataink? Mennyiben különböznek ezek a világ módszereitől? A környezet, amiben keresztyénként éljünk egyáltalán nem mellékes. Pergamon a Sátán trónjának helye volt, ahol a Sátán lakott. Sajnos a hitében kitartó gyülekezet néhány tagja elbukott e nehéz körülmények között. Mi sem vagyunk könnyebb helyzetben, ezért aki áll, vigyázzon, hogy el ne essen. De a kétfelé sántikáló hívők életén nincs áldás. Nem lehet két úrnak szolgálni. Lehetetlen!

Életünk és egyházunk csak akkor gyógyulhat meg, ha engedelmesen hallgatunk Jézus megoldására. Jézus látta a bajt, panaszt tett ellene és elmondta a megoldást. Ez pedig a megtérés, azaz az elfordulás a bűntől és odafordulás Istenhez. Bűnbánattal kell megvallanunk Isten előtt azt, hogy bizony beengedtük a világot az életünkbe és gyülekezeteinkbe, és el kell forduljunk ezektől. Csak ekkor várhatjuk Isten szabadítását. A megtérés az egyetlen megoldás erre a helyzetre, az őszinte bűnbánat és odafordulás Istenhez. Ha ezt elmulasztjuk meg lesz annak is a következménye: Jézus fog megvívni az ilyenekkel az Ő szájának kardjával. Mivel Ő igazságos, ezért ítélni fog a bűnökért. Ne várjuk ezt meg, hanem térjünk meg bűneinkből, hogy az Úrtól eljőjenek a felüdülés esztendei.

A győzelem ígérete itt is elhangzik. Aki győz, az kap az elrejtett mannából és kap fehér kövecskét is. A manna az Isten szájából jött étel volt a pusztai vándorlás idején, majd később a Jézussal való közösséget jelentette. A fehér kövecskét pedig azok kapták meg, akik győztek a versenyen. Ez a kövecske volt a belépő az ünnepi vacsorára. Jézus nekünk is ígéri a jutalmat, ami a vele való közösséget jelenti a mennyek országába. Úgy küzdjünk, hogy megnyerjük a jutalmat! Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Ámen.

A, Keressük meg az Igében a levél felosztását! Nevezzük meg a verseket! Jézus leírása, dicséret, panasz, megoldás, következmény, ígéret.

B, Olvassuk el a 4 Mózes 31:13-18 verseket. Mi volt Bálám tanácsa?

C, Olvassuk el a Máté 6:24 verset. Mit tanít Jézus ezen a helyen? Fogalmazzuk meg a saját szavainkkal!

1, Milyennek látjuk az egyházunkat? Szüksége van reformációra, megújulásra? Ha igen, miben?

2, Éreztük már azt, hogy nehezen tudunk bizonyosságot tenni Jézusról egy bizonyos helyen vagy körülmények között? Miért nehéz?

3, Miben kell különböznie keresztyén életünknek a nem keresztyének életvitelétől? Soroljuk fel az 5 legfontosabbat és mondjunk rá példákat is!

4, Osszuk meg egymással azt az élményünket, amikor Isten kegyelméből egy rossz szokásunkból, bűnünkől megtértünk öhozzá?